WHAT NOBODY SAW

FERDINANDO FREGA

FERDINANDO FREGA

QUOD NEMO VIDIT

The Art of Attraction · 03

Saepe mulieres sunt quae, cum forte par quoddam — cuiusvis aetatis — praetereunt, id male congruere pronuntiant, et sequens animadversio semper eadem est: vidistine illos duos qui modo praeterierunt? Quam deformis est illa — quomodo tandem illum pulchrum iuvenem cepit?

Dubitatio et curiositas eas devorant, quia virtutes numquam manifestae sunt et quantitates numquam declarantur — sicut currus loricatus a vehiculis vigilum comitatus: nemo umquam scit quid vehat.

Paulo ut scripta mea. Hahahae.

Hac ipsa sententia ratio mea homines cognoscendi aedificata est. Adeo ut quodam vespere, in duodecimo tabulato aedificii in oppido, in solario ubi saltatio habebatur, puella alta, corpulenta, sudans ad me accesserit et me ad saltationem lentam rogaverit.

Pueri circa me spectabant — non quia melior eis essem, sed ut viderent quomodo responderem, cum fere omnes eam iam repudiavissent. Id nesciebam.

Sermone inter saltandum incepto, anhelitus eius non optimus erat, sed simulavi me non animadvertere. Toto vespere una saltavimus, et ego auscultabam. Deinde me rogavit ut eam domum deducerem; birotam automatariam timebat, itaque duo chiliometra pedibus ivi ut ei placerem.

Me in gena osculata est et dixit nos postridie visuros esse, sed priusquam me reliquit dixit se probare quod nihil omnino temptavissem.

Duo chiliometra ad birotam regressus sum, vespere illo — et ceteris puellis illius solarii — adhuc per caput currentibus, et nescio quomodo eo perveni.

Amici me exspectabant; scire volebant quomodo res processisset. Ego, qui numquam libenter de me loquebar, tantum dixi: suavis puella est.

Scisne autem quae sit? Non.

Filia est directoris maximae officinae ingeniariae Italiae Meridionalis. Pecunia referta.

Et quid tum?

Obstupuerunt. In birotam ascendi et domum redii.

Quinque post diebus eam forte in thermopolio oppidi offendi, sed alia erat, mutata erat.

Me rogavit cur eam non quaesivissem — denique sciebam ubi habitaret, et iam certe cognovissem quae ipsa et pater eius essent.

Subrisi et dixi: scisne autem quis, malum, ego sim?

Constitit, oculis late apertis, percussa, et voce tenuissima respondit: quis es?

Ego tantum is sum ex saltatione qui tecum saltavit ac deinde te domum deduxit.

Hodie, post quadraginta quinque annos, adhuc amici sumus. Nupsit et iam avia est; inter nos telephonamus et salutationes mutamus, et post tantum tempus narrationem meam legit et cognovit quis sim.

Aliquis quem exsistere non exspectas, sed qui omnes orbis mulieres ad saltandum ducit.

Ferdinando